

да напусни лагерь-тъ, видѣхми че Мютесарифина заедно съ бинбашіята напуснаха лагерь-тъ, и отидоха на табіята що бѣха по-отпреди приготвили Турцитѣ, и която си стои и до днесъ, отвъдъ рѣката Янтра и близо до голѣмія пѣтъ, що води къмъ Османъ-Пазаръ; слѣдъ малко видѣхми, че завезоха тамъ и 4-тѣ топа, що бѣхъ поставени на лагерья, и ги наставиха въ табіята. Най сетнѣ съгледѣдахми, че всичкитѣ турски войскари испраздниха свършено лагерь-тъ, и всички отидоха при табіята, това бѣ кждѣ 3 часа по турски сутринята. Турскитѣ войскари бѣха принудени вижда се до толкова бържи да напуснатъ лагерь-тъ и да бѣгатъ, щото бѣха вече развалили чаджритѣ си (палаткитѣ си), и бѣха нагннали на земята платната имъ, и се готвяха да ги дигнатъ и да ги занесхтъ съ себе си при табіята; изведнждъ обаче тѣ напуснаха и тия нагннати платна и стотина чаджри, и избѣгахъ отъ Марино-поле много бържи презъ Бѣлянка, пригазиха рѣката, и се упѣтиха къмъ табіята. Много обаче отъ тѣхъ избѣгахъ и се отправиха въ разни направленія, кой на кждѣто можя. Отъ горѣказанното се ясно уразумѣва, че командантина на турската войска бѣше распорядилъ войскаритѣ си, събрани при табіята въ бойни отряди, готови да се биятъ съ нашествующата и нападателна русска войска. Спорядъ както се тогава извѣстихми впрочемъ, въ рускія лагерь се положително обяви: че въ сѣбота на 25 юнія, безъ друго ще пристигнатъ въ Търново очакванитѣ 6,000 войници отъ Османъ-Пазаръ. Въ слѣдствие на тая положителна вѣсть вижда се, Генераль Гурко бѣ заповѣдалъ: въ сѣбота много рано да трѣгни войската отъ Поликрайща, дѣто бѣше расположенъ рускія лагерь, и да вврви бържи къмъ Търново. Като пристигналъ Генераль Гурко съ военното си отдѣленіе до Самоводенъ, и като узналъ че широкія пѣтъ, що води за въ Търново, преминува презъ единъ тѣсенъ проходъ между два скалисти рѣта (Дервента), то той не рачилъ никакъ да склони за да премини войската презъ тоя много опасенъ проходъ; селянитѣ впрочемъ отъ Самоводенъ, както и